

Ester Viktória Ziffová

O mocných vládačoch, nečestných diplomovkách a benevolentných poddaných

Keď sa nebudeš dobre učiť, bude z teba premiér. Alebo predseda parlamentu. Či minister školstva? Slovensko znova raz búra dogmy o potrebe vysokých škôl a ukazuje všetkým študentom, že nepoctivá práca ťa dostane omnoho ďalej.

A čo!

Na Slovensku sa nám rozmohol taký nešvár. Novinári, strážcovia demokracie, sa totiž rozhodli preveriť, kto vládne. Papier síce ukazuje, že sme obklopení študovanými pánmi, no pravdou je, že papier znesie veľa. Na základe článkov Denníka N dostali Slováci na tácke vysvetlené, ako premiér, predseda parlamentu aj minister školstva pri svojich záverečných prácach podvádzali. Nič viac, nič menej. Šok z prvotných zistení vystriedal šok z reakcií občanov.

Taká bola doba

Prvé kolo obhajoby sa nieslo v hesle taká bola doba. Táto ospravedlňujúca fráza už na Slovensku zľudovela a vracia sa s pravidelnou frekvenciou. Niekedy rozmýšľam, kam až môže dobový kult zájsť, čo až dokážeme ospravedlniť? Myšlienka bola jasná, v tom čase sa vraj na školu nekládol taký dôraz. Advokáti z ľudu však zabudli, že denník skonštatoval nesplnenie vtedy platných pravidiel, neporovnával neporovnateľné.

Nech hodí kameňom, kto je bez viny

Týmto sa na diplomovky môžete pozerat', ale iným už nie. Lebo títo sú tí naši. Obhajoba, zastúpená odborníkmi z ulice, prešla do útoku, ten kto pátra po záverečných prácach chce naspäť Smer. Nezmyselná dedukcia predostrela spoločnosti príbeh o dobrých politikoch a nešťastných prácach. A aj o zlých detektívoch, ktorí chcú spôsobiť po voľbách rozvrat. Spoločnosť sa postavila na hlavu a spolu s ňou aj základné morálne princípy a hodnoty.

Nemajú o čom písať

A za to všetko môžu, už tradične, novinári. Zatiaľ čo sa na škole (Katedra žurnalistiky) rozprávame o investigatívne ako kráľovnej písania, akoby sme zabudli, že jej šľachetný úmysel môžu čitatelia prijať aj zle. Tesne po tejto kauze som bola na diskusii so šéfredaktormi Denníka N, Aktualít, Týždeň a šéfredaktorkou denníka Sme. V pamäti mi utkvel výstup Matúša Kostolného (Denník N), ktorý vo svojej časti načrtoľ, že aj skutočne nezávislé médiá sú závislé od svojich čitateľov. Svetové noviny totiž začínajú bojovať s čitateľmi, ktorí chcú aby ich obľúbený denník (ktorý oni koniec koncov financujú) písal podľa ich preferencií. Nechcú čítať komentáre, s ktorými sa nestotožňujú a nevychádzajú z ich názorového spektra. Celá diskusia sa niesla vo svetle negatívnych komentárov a vyhrážok od čitateľov po tom, čo sa začala písať séria o podvodných diplomovkách. Zaujímavé je však to, že tí istí čitatelia podporovali rovnakú tému dokým sa týkala minulej vlády (A. Danko a jeho rigorózka).

Čitatelia však zabúdajú na jedno. Novinárom vyplýva z ich funkcie, že za každých okolností musia strážiť vládnu garnitúru a je jedno, o aké strany ide. Je to ich práca.

A potom sme tu my

Keď sa to všetko stalo, cítila som zradu. Práve som sa učila na skúšky na vysokej škole. Nezradili ma zatĺkajúci politici, ale slepá spoločnosť. Rozsudok znel nasledovne: obviň novínárov a kauzu viac neriešiť. Takýto signál dostali všetci poctiví študenti. Aj keď sa to premiérovi nepozdáva, fair-play hráčov je na akademickej pôde veľa. Zmiešané pocity vystriedal hnev a zakončila to obava. Obava z toho, že by podobní páni neboli našou výstrahou, ale motiváciou.

Vivat et res publica,
Et qui illam regit,
Vivat nostra civitas,
Maecenatum caritas,
Qui nos hic protegit.

GAUDEAMUS IGITUR

Študentská hymna Gaudeamus Igitur má viacero slôh. Jedna z tých, ktoré sa na akademických slávnostiach nespievajú, znie v preklade takto: „Nech žije republika, a tí, čo ju riadia, nech žije náš štát, štedrosť mecenášov, ktorá nás tu chráni.“

